

**การวิเคราะห์การจัดการศึกษาของประเทศไทยในระดับบัณฑิตศึกษา
หลักสูตรสาขาวิจัยการศึกษา วัดและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา**
*An Analysis of Educational Management of Graduate Curricula in
Educational Research, Measurement and Evaluation, and Statistics
Programs in Thailand*

พงศ์เทพ จิระโร*

Pongthep@buu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์การจัดการศึกษา และเพื่อศึกษาทิศทางการจัดการศึกษา หลักสูตรทางการศึกษา สาขาวิจัยการศึกษา วัดและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษา ของประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า ชื่อหลักสูตรที่มีผู้เรียนมากที่สุดคือหลักสูตรการวิจัยและประเมินผลการศึกษา รองลงมาเป็นหลักสูตรการวัดและประเมินผลการศึกษา หลักสูตร การวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา และชื่อหลักสูตร วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ตามลำดับ และผลการสำรวจสภาพการจัดการศึกษาสาขา วิจัย วัดและประเมินผลและ สถิติการศึกษา พบว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 รายการ คือ ผู้ที่จบหลักสูตรสามารถนำความรู้ด้านการวิจัย วัดและประเมินผลไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของคณาจารย์ และความรู้สึกว่าชอบหลักสูตร ที่กำลังศึกษาหรือสอน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่จบหลักสูตรมีความสามารถด้านภาษาไปประยุกต์ใช้ในระดับ อาเซียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด สำหรับข้อเสนอแนะทิศทางการปรับปรุงหลักสูตร ควรมีการบูรณาการหลักสูตรให้เข้ากับหลักสูตรของประเทศอื่นๆในอาเซียน ควรปรับหลักสูตรเน้นการใช้ภาษาอังกฤษ ควรมีเกณฑ์มาตรฐานการประเมิน ในระดับอาเซียน และควรปรับการเรียนการสอนบางส่วนเป็นภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: การวิจัยการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา สถิติการศึกษา

*อาจารย์ ดร. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Abstract

The purposes of this research were to analyze educational management and to study the directions of graduate curricula in the educational research, measurement and evaluation, and statistics programs in Thailand. The results showed that the number of students studied was diverse, ranging from most to least respectively, was the educational research and evaluation curriculum, educational measurement and evaluation, educational research measurement and statistics, and educational research methodology. Generally, the suitability of current curricula in the educational research, measurement and evaluation, and statistics programs were at a good level. Three aspects of the curricula were found suitable at a very good level. First, the graduates could use knowledge gained from the field at their work. Second, the participants reported that they had well-prepared professors. Last, the participants liked the curricula that they currently studied. Additionally, the participants reported with the minimum average that the graduates possessed a language ability to use in the ASEAN level. As for the directions of the curricula, the participants suggested to integrate the curricula with other ASEAN countries, emphasize the use of English language, assess the curricula standards in ASEAN level, and revise some parts of the English instruction.

Keywords: Educational Research, Educational Measurement and Evaluation, Educational Statistics

บทนำ

ในสภาพปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยจำนวนมากได้มีการกำหนดให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย สำหรับมหาวิทยาลัยบูรพาได้กำหนดให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยภายในปีการศึกษา 2563 การสนับสนุนมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยประการหนึ่งได้แก่การจัดการศึกษา สาขาวิจัยการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยนั้นๆ ซึ่งเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าการจัดการเรียนการสอนในสาขา ดังกล่าวเป็นทฤษฎีพื้นฐานที่สำคัญของการศึกษาวิจัยในศาสตร์สาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในปัจจุบันพบว่ามีการจัดการศึกษาสาขานี้อยู่ในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ จำนวนมากกระจายกันอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ โดยลักษณะของหลักสูตรและระยะเวลาการเปิดหลักสูตรแตกต่างกัน

ไปตามแต่ละสถาบัน การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรนั้นโดยทั่วไปจะประกอบด้วย การจัดทำหลักสูตร การใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร บางสถาบันอาจดำเนินการได้ครอบคลุมครบวงจร บางสถาบันการดำเนิน การอาจยังขาดการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร ตัวหลักสูตรเองก็มีชื่อหลักสูตร ระยะเวลาหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตรและรูปแบบของหลักสูตรที่มีความหลากหลาย การพัฒนาศาสตร์สาขาดังกล่าวจึงไม่มีทิศทางชัดเจน เนื่องจากขาดการวิเคราะห์และสังเคราะห์โดยภาพรวม ทำให้การจัดการศึกษาในสาขาดังกล่าวยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับบริบทของการจัดหลักสูตร การศึกษาวิจัยในครั้งนี้นจะนำไปสู่การเสนอสารสนเทศสำคัญให้กับผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรใช้ในการพัฒนาศาสตร์สาขาวิจัยการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา โดยเป็นการวิเคราะห์

หลักสูตร และนำเสนอทิศทางการจัดทำหลักสูตร ในสาขาดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้การวิเคราะห์และเสนอทิศทางการจัดการศึกษาหลักสูตรทางการศึกษา สาขาวิจัย วัดและประเมินผล และสถิติ ในระดับบัณฑิตศึกษาของประเทศไทยในครั้งนี้ จะเป็นการรองรับการศึกษาในระดับอาเซียนอีกด้วย การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นขั้นตอนสำคัญที่ผู้วิจัยซึ่งเป็นคณาจารย์ของภาควิชาวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จะได้ดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อมูลเสนอประกอบดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิจัยการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา อย่างตรงประเด็น ก่อประโยชน์สูงสุดในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การจัดการศึกษาหลักสูตรทางการศึกษา สาขาวิจัย วัดและประเมินผล และสถิติ ในระดับบัณฑิตศึกษาของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาสาขาวิจัยการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษาของประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาทิศทางการจัดการศึกษาหลักสูตรทางการศึกษา สาขาวิจัยการศึกษา วัดและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษาของประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากร เป็นการวิเคราะห์และศึกษาการจัดการหลักสูตรปริญญาโท และปริญญาเอก สาขาวิจัยการศึกษา วัดผลและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษาของ คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วประเทศจำนวน 33 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลครั้งนี้

ครอบคลุมบุคลากรทางการวิจัย วัดผล ประกอบด้วยผู้บริหารหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน ศิษย์เก่า

ขอบเขตเนื้อหา

ตัวแปร สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาเป็นการศึกษาตามกรอบแนวคิดทฤษฎีของ Tyler ประกอบด้วย หลักสูตรการวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) กระบวนการจัดการเรียนการสอน (Learning) และการประเมินผลการศึกษา (Evaluation) ครอบคลุมสาขาวิจัยการศึกษา วัดผลและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา

ตัวแปร แนวโน้มการจัดการศึกษา เป็นการศึกษาด้านหลักสูตรทางการศึกษา สาขาวิจัย วัดและประเมินผล และสถิติ ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถานศึกษาในประเทศไทยที่ดำเนินการมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษา หมายถึงเป็นการศึกษาเอกสารหลักสูตรการวางแผนและกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) กระบวนการจัดการเรียนการสอน (Learning) และการประเมินผลการศึกษา (Evaluation) และการสอบถามผู้เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรครอบคลุมสาขาวิจัยการศึกษา วัดผลและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา

ทิศทางการจัดการศึกษา หมายถึง การศึกษาอนาคตของการจัดหลักสูตรทางการศึกษา สาขาวิจัย วัดและประเมินผล และสถิติ ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันในประเทศไทย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษา ครอบคลุมสาขาวิจัยการศึกษา วัดผลและประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษา เป็นสารสนเทศสำคัญนำไปใช้ในการเป็นแนวทางพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐาน

ก่อประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการจัดการศึกษา
หลักสูตรดังกล่าว

2. ทำให้ทราบทิศทางการจัดการศึกษาหลักสูตร
ทางการศึกษา สาขาวิจัย วัดและประเมินผล และสถิติ
ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถานศึกษาใน
ประเทศไทย เป็นข้อมูลให้กับสถาบันที่ยังไม่มีหลักสูตร
ดังกล่าวได้ใช้ในการเปิดหลักสูตรให้เหมาะสม ตรงตาม
ความต้องการของสังคม เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย
(Descriptive Research) โดยวิธีการวิจัยแบบผสม
(Mixed Methodology) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
โดยมีกระบวนการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาสภาพปัจจุบันเป็น
ผู้บริหารหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน ศิษย์เก่า หลักสูตร
ปริญญาโท และปริญญาเอก สาขาวิจัยการศึกษา วัดผล
และประเมินผลการศึกษา และสถิติการศึกษาของ
คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ใน มหาวิทยาลัยต่างๆ
ทั่วประเทศ จำนวน 33 แห่ง จำนวนประมาณ 1,100 คน

กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาสภาพปัจจุบันโดย
กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยตาราง เครจซี่ และ
มอร์แกน (Krejcie & Morgan,1970) ใช้จำนวน 285
คน และสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random
sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยเชิงประเมินครั้งนี้เก็บข้อมูลทั้งเชิง
ปริมาณ และเชิงคุณภาพ กล่าวคือ

1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 แบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไป

1.2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการ
จัดการศึกษาหลักสูตรทางการศึกษา สาขาวิจัย วัดและ
ประเมินผล และสถิติการศึกษา ประกอบด้วยโครงสร้าง
หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
ความเหมาะสมของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน
ของอาจารย์ และอาจารย์ที่ปรึกษา

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

แบบสัมภาษณ์ และคำถามปลายเปิดใช้เป็น
ข้อมูลสนับสนุนข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การเปรียบเทียบ
สภาพปัจจุบันของการดำเนินการโดยการทดสอบ
ค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ
ทางเดียว (One-way ANOVA) การศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างสภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบันกับภูมิหลังบาง
ประการโดยสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการเปรียบเทียบและศึกษาความสัมพันธ์ของความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร
การจัดการศึกษาสาขาวิจัย วัดและประเมินผล และสถิติการศึกษา

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมของหลักสูตร รายด้านและโดยรวมของบุคลากรทางด้านวิจัย
วัดผลที่มีสถานภาพต่างกันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความพร้อมของหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.327	3	.776	2.195	.090
	ภายในกลุ่ม	74.201	210	.353		
	รวม	76.528	213			
ความพร้อมของสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	.661	3	.220	.515	.672
	ภายในกลุ่ม	89.862	210	.428		
	รวม	90.523	213			
ความพร้อมของคณาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	.913	3	.304	.730	.535
	ภายในกลุ่ม	87.540	210	.417		
	รวม	88.453	213			
ความพร้อมของกระบวนการ เรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.643	3	.214	.541	.655
	ภายในกลุ่ม	83.152	210	.396		
	รวม	83.794	213			
ความรู้สึกว่าชอบหลักสูตรที่ กำลังศึกษา / สอน	ระหว่างกลุ่ม	3.622	3	1.207	3.266*	.022
	ภายในกลุ่ม	77.612	210	.370		
	รวม	81.234	213			
ได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.188	3	.063	.153	.928
	ภายในกลุ่ม	86.148	210	.410		
	รวม	86.336	213			
สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ ใช้ในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	.245	3	.082	.195	.900
	ภายในกลุ่ม	88.147	210	.420		
	รวม	88.393	213			
สถาบันได้รับการพัฒนาด้าน การวิจัย วัดและประเมินผล สูงสุด	ระหว่างกลุ่ม	2.169	3	.723	1.424	.237
	ภายในกลุ่ม	106.676	210	.508		
	รวม	108.846	213			

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ผู้ที่จบหลักสูตร สามารถ ประยุกต์ใช้ในระดับอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	4.715	3	1.572	2.64	.050
	ภายในกลุ่ม	124.598	210	.593		
	รวม	129.313	213			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.529	3	.176	.870	.457
	ภายในกลุ่ม	42.544	210	.203		
	รวม	43.073	213			

* $P < .05$

จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมของหลักสูตร รายด้านและโดยรวมของบุคลากรทางด้านวิจัย วัดผล พบว่า บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันมีความรู้สึกรู้สึกว่าชอบหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นและความเหมาะสมโดยรวมและรายด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมของหลักสูตร รายด้านและโดยรวมของบุคลากร ทางด้านวิจัย วัดผลที่มีระดับการศึกษาต่างกันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความพร้อมของหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.861	3	.287	.796	.497
	ภายในกลุ่ม	75.667	210	.360		
	รวม	76.528	213			
ความพร้อมของสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	.408	3	.136	.317	.813
	ภายในกลุ่ม	90.115	210	.429		
	รวม	90.523	213			
ความพร้อมของคณาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	1.504	3	.501	1.211	.307
	ภายในกลุ่ม	86.949	210	.414		
	รวม	88.453	213			
ความพร้อมของกระบวนการ เรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	.931	3	.310	.786	.503
	ภายในกลุ่ม	82.864	210	.395		
	รวม	83.794	213			
ความรู้สึกรู้สึกว่าชอบหลักสูตรที่กำลัง ศึกษา/สอน	ระหว่างกลุ่ม	2.918	3	.973	2.608	.053
	ภายในกลุ่ม	78.316	210	.373		
	รวม	81.234	213			

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	.242	3	.081	.197	.899
	ภายในกลุ่ม	86.094	210	.410		
	รวม	86.336	213			
สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.250	3	.417	1.004	.392
	ภายในกลุ่ม	87.143	210	.415		
	รวม	88.393	213			
สถาบันได้รับการพัฒนาด้าน การวิจัย วัดและประเมินผลสูงสุด	ระหว่างกลุ่ม	4.059	3	1.353	2.711*	.046
	ภายในกลุ่ม	104.787	210	.499		
	รวม	108.846	213			
ผู้ที่จบหลักสูตร สามารถประยุกต์ ใช้ในระดับอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	.805	3	.268	.439	.726
	ภายในกลุ่ม	128.508	210	.612		
	รวม	129.313	213			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.461	3	.154	.758	.519
	ภายในกลุ่ม	42.612	210	.203		
	รวม	43.073	213			

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า บุคลากรทางด้านวิจัย วัดผล ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นว่าสถาบันได้รับการพัฒนา ด้าน การวิจัย วัดและประเมินผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประเด็นอื่นๆ และโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมของหลักสูตร รายด้านและโดยรวมของบุคลากรทางด้านวิจัย วัดผลที่มีชื่อสาขาเรียนต่างกันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ความพร้อมของหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2.398	4	.599	1.690	.154
	ภายในกลุ่ม	74.130	209	.355		
	รวม	76.528	213			
ความพร้อมของสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	3.805	4	.951	2.292	.061
	ภายในกลุ่ม	86.719	209	.415		
	รวม	90.523	213			

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ความพร้อมของคณาจารย์	ระหว่างกลุ่ม	2.534	4	.634	1.541	.191
	ภายในกลุ่ม	85.919	209	.411		
	รวม	88.453	213			
ความพร้อมของกระบวนการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2.853	4	.713	1.841	.122
	ภายในกลุ่ม	80.942	209	.387		
	รวม	83.794	213			
ความรู้สึกรู้ว่าชอบหลักสูตรที่กำลังศึกษา / สอน	ระหว่างกลุ่ม	.839	4	.210	.545	.703
	ภายในกลุ่ม	80.395	209	.385		
	รวม	81.234	213			
ได้เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	1.376	4	.344	.846	.497
	ภายในกลุ่ม	84.960	209	.407		
	รวม	86.336	213			
สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.594	4	.898	2.214	.069
	ภายในกลุ่ม	84.799	209	.406		
	รวม	88.393	213			
สถาบันได้รับการพัฒนา ด้าน การวิจัย วัดและประเมินผลสูงสุด	ระหว่างกลุ่ม	7.453	4	1.863	3.841*	.005
	ภายในกลุ่ม	101.393	209	.485		
	รวม	108.846	213			
ผู้ที่จบหลักสูตร สามารถประยุกต์ใช้ในระดับอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	.668	4	.167	.271	.896
	ภายในกลุ่ม	128.645	209	.616		
	รวม	129.313	213			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.649	4	.412	2.080	.085
	ภายในกลุ่ม	41.424	209	.198		
	รวม	43.073	213			

** p < .01

จากตารางที่ 3 พบว่า บุคลากรทางด้านวิจัย วัดผล ที่มีชื่อสาขาเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นว่าคุณภาพสถาบันได้รับการพัฒนาด้าน การวิจัย วัดและประเมินผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประเด็นอื่นๆ และโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลวิจัย

บุคลากรมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการศึกษาศาษา วิจัย วัดและประเมินผลและสถิติการศึกษามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.17) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 3 รายการ นอกจกนั้นอยู่ในระดับมาก โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่จบหลักสูตรที่กำลังศึกษา/สอน สามารถนำความรู้ด้าน การวิจัย วัดและประเมินผลไปประยุกต์ใช้ในการทำงานมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.32) รองลงมาเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของคณาจารย์ (Mean = 4.29) และความรู้สึกว่าชอบหลักสูตรที่กำลังศึกษา/สอน (Mean = 4.22) ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่จบหลักสูตรที่กำลังศึกษา/สอน มีความสามารถด้านภาษาไปประยุกต์ใช้ในระดับอาเซียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด (Mean = 3.91)

การเปรียบเทียบความเหมาะสมของหลักสูตร การจัดการศึกษาศาษา วิจัย วัดและประเมินผล และสถิติ การศึกษารายด้านและโดยรวมของผู้ที่มีเพศต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (Independent t-test) พบว่า บุคลากรทางด้านวิจัย วัดผล เพศชายมีความชอบหลักสูตรมากกว่า เพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ประเด็นอื่นๆ และความเหมาะสมโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมของ หลักสูตร รายด้านและโดยรวมของบุคลากรทางด้าน วิจัย วัดผลที่มีสถานภาพต่างกันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันมีความรู้สึกว่าชอบหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ความคิดเห็นและความเหมาะสมโดยรวมและรายด้าน อื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของ หลักสูตรด้านความชอบหลักสูตรของบุคลากรทางด้าน

วิจัย วัดผลที่มีสถานภาพต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe) พบว่า สถานภาพบุคลากรทางด้านวิจัย วัดผล ที่เป็นอาจารย์สอนปริญญาโทมีความชอบหลักสูตร มากกว่ากลุ่มที่มีสถานภาพเป็นนิสิตปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมของ หลักสูตร รายด้านและโดยรวมของบุคลากรทางด้านวิจัย วัดผลที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันโดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า บุคลากรทางด้านวิจัย วัดผล ที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่างกัน มีความคิดเห็นว่สถาบันได้รับการพัฒนาด้าน การวิจัย วัดและประเมินผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนประเด็นอื่นๆ และโดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถาบันได้รับการพัฒนาด้าน การวิจัย วัดและประเมิน ผลสูงสุด ของบุคลากรทางด้านวิจัย วัดผลที่มีระดับ การศึกษาสูงสุดต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า บุคลากรทางด้านวิจัย วัดผล ที่มีระดับ การศึกษาสูงสุดต่างกัน เป็นรายคู่ระหว่าง ผู้จบปริญญาตรี กับผู้จบปริญญาเอก มีความคิดเห็นว่สถาบันได้รับการ พัฒนาด้าน การวิจัย วัดและประเมินผลต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความเหมาะสมของ หลักสูตร รายด้านและโดยรวมของบุคลากรทางด้าน วิจัย วัดผลที่มีสาขาเรียนต่างกันโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า บุคลากรทางด้านวิจัย วัดผล ที่มีสาขาที่เรียนต่างกัน มีความคิดเห็นว่สถาบันได้รับการพัฒนาด้าน การวิจัย วัด และประเมินผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนประเด็นอื่นๆ และโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันได้รับการพัฒนาด้าน การวิจัย วัดและประเมินผลสูงสุดของบุคลากรทางด้านวิจัย วัดผลที่มีสาขาเรียนต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe) พบว่าสาขา การวิจัยและสาขาวัดและประเมินผล มีความเห็นว่าสถาบันได้รับการพัฒนาด้านการวิจัย วัดผลสูง กว่าสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่ อื่นๆ ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างความเหมาะสมของหลักสูตรกับ อายุ และประสบการณ์ ของบุคลากร โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความชอบหลักสูตรที่กำลังศึกษาในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า ความเหมาะสมและความคิดเห็นอื่นๆมีความสัมพันธ์กันและกันในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทุกคู่

ความคิดเห็นเกี่ยวกับทิศทางการจัดการศึกษา สาขา วิจัย วัดและประเมินผล และสถิติการศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กลุ่มความคิดเห็นเกี่ยวกับทิศทางการจัดการศึกษาสาขา วิจัย วัดและประเมินผล และสถิติการศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการปรับปรุงหลักสูตร พบว่ากลุ่มความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทิศทางการจัดการศึกษาสาขา วิจัย วัดและประเมินผล และสถิติการศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการปรับปรุงหลักสูตร ลำดับที่ 1 ผู้ตอบเห็นว่าควรมีการบูรณาการหลักสูตรให้เข้ากับหลักสูตรของอาเซียน ร้อยละ40.58 ลำดับที่ 2 ปรับหลักสูตรเน้นการใช้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ30.43 และ ความคิดเห็นอื่น ๆ ร้อยละ 28.99 เช่นเห็นว่า ควรเพิ่มรายวิชาสถิติพื้นฐาน เพิ่มวิชาทางด้านสถิติที่เป็นวิชาเอกบังคับ (ในสาขาวิจัย) ให้มากกว่านี้ เนื่องจากในปัจจุบัน วิชาเรียนทางด้านสถิติที่เป็นวิชาบังคับ เรียนเพียงสถิติทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ แล้วข้ามไปเรียน

สถิติขั้นสูง เลยทำให้นักศึกษาที่เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางด้านสถิติ ควรจะมีวิชาเรียนทางด้านสถิติเพิ่มเติม ก่อนที่จะมาเรียน Multivariate ควรปรับหลักสูตรโดยเน้นภาคปฏิบัติให้มากขึ้น เพื่อให้ นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อหาปัญหาและแนวทางแก้ไข และพัฒนาต่อไป คำนึงถึงความต้องการของคนเรียน ควรให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับอาจารย์ผู้มีประสบการณ์จากต่างสถาบันบ้าง เน้นการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง ควรเพิ่มหลักสูตรไปต่างประเทศ

กลุ่มความคิดเห็นเกี่ยวกับทิศทางการจัดการศึกษาสาขา วิจัยการศึกษา วัดและประเมินผล การศึกษา และสถิติการศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการปรับกระบวนการเรียนการสอน กลุ่มความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทิศทางการจัดการศึกษาสาขา วิจัย วัดและประเมินผล และสถิติการศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการปรับกระบวนการเรียนการสอน ลำดับที่ 1 กระบวนการเรียนการสอนควรเน้นอาเซียน ร้อยละ 27.66 ลำดับที่ 2 กระบวนการเรียนการสอนควรเน้นประสบการณ์ที่นำไปใช้ได้จริง ร้อยละ 20.21 ลำดับที่ 3 กระบวนการเรียนการสอนเน้นการแชร์ประสบการณ์ ร้อยละ 18.09 ลำดับที่ 4 กระบวนการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ร้อยละ13.83

ความคิดเห็นเกี่ยวกับทิศทางการจัดการศึกษา สาขา วิจัย วัดและประเมินผล และสถิติการศึกษา เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการปรับกระบวนการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตร พบว่า ทิศทางการวัดและประเมินผลการศึกษาตามหลักสูตร มีความคิดเห็นสูงสุดเกี่ยวกับ การเน้นวัดให้ตรงตามสภาพจริงของผู้เรียน คำนึงความสามารถของผู้เรียน เน้นภาคปฏิบัติสะท้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ ควรมีเกณฑ์มาตรฐานการประเมินในระดับอาเซียน กระบวนการวัดประเมินที่สอดคล้องกับหลักสูตร และควรเพิ่มการประเมินทักษะทางภาษาด้วย

อภิปรายผล

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่จบหลักสูตรที่กำลังศึกษา สามารถนำความรู้ด้าน การวิจัย วัดและประเมินผลไปประยุกต์ใช้ในการทำงานมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยครั้งนี้เป็นบุคลากรด้านการวิจัย วัดและประเมินผลการศึกษา จำนวนมาก เป็นครู อาจารย์ ซึ่งในปัจจุบันการศึกษาของไทยให้ความสำคัญกับการวิจัย มีการส่งเสริมการทำงานวิจัยของครู อาจารย์ กันอย่างกว้างขวาง ศาสตร์ทางด้านการศึกษา จึงมีความสำคัญและสามารถนำไปปรับใช้ในการทำงานประจำเป็นอย่างดี อีกทั้งในด้าน การวัด และประเมินผล การศึกษาก็เป็นกิจกรรมสำคัญที่หน่วยงานต่างๆ ให้ความสำคัญอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่จำเป็นต้องใช้ศาสตร์ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาทั้งโดยตรงและทางอ้อม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของคณาจารย์ บุคลากรเห็นว่ามีความพร้อมมากที่สุดเนื่องจากในปัจจุบัน แต่ละสถาบันเป็นสถาบันที่ต้องได้รับการรับรองจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยเฉพาะคุณสมบัติด้านจำนวนและคุณวุฒิอาจารย์ที่จะต้องมีการปฏิบัติตามกำหนดทำให้บุคลากรมีความคิดเห็นว่าคุณภาพของอาจารย์ในระดับมากที่สุด

ความรู้สึกรู้สึกว่าชอบหลักสูตรที่ตนเองกำลังศึกษา หรือกำลังสอนทั้งนี้จากที่กล่าวมา ความจำเป็นและความต้องการในการนำความรู้มาปฏิบัติงาน ทั้งด้านการวิจัย และงานด้านการวัดและประเมินผลทำให้การจัดการศึกษา สาขาการวิจัย และการวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นหลักสูตรที่บุคลากรเห็นว่าเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง นำมาซึ่งความชอบในหลักสูตรที่กำลังศึกษา

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้ที่จบหลักสูตรที่กำลังศึกษา/สอน มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่นำไปประยุกต์ใช้ในระดับอาเซียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่ง

สอดคล้องกับการวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาหลักสูตร สาขาต่างๆ ที่พบว่ามีการเน้นวิชาภาษาต่างประเทศแตกต่างกันไป แต่โดยภาพรวมจะให้ความสำคัญกับวิชา ภาษาต่างประเทศไม่มากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักสูตร ในระดับปริญญาโท ที่จัดการศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับวิชาทางภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลวิจัย

1.1. ด้านการปรับปรุงหลักสูตร

ควรมีการบูรณาการหลักสูตรให้เข้ากับหลักสูตรของอาเซียน เช่น หลักสูตรควรเน้นสนองตอบกลุ่มประเทศอาเซียน นำไปประยุกต์ใช้ได้ ควรบูรณาการความรู้ของอาเซียน ให้สอดคล้องกับเนื้อหา/หลักสูตร ควรนำความรู้ใหม่ ๆ ทันสมัยสอดแทรกในหลักสูตร และเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในชีวิตการทำงานในอาเซียน ควรศึกษาหลักสูตรของประเทศในอาเซียนเพื่อกำหนดทิศทางไปในแนวเดียวกัน ควรปรับหลักสูตรให้เหมาะสมและจัดให้มีหลักสูตรรายวิชาเกี่ยวกับอาเซียน หลักสูตรควรมีความสัมพันธ์กับประชาคมอาเซียน หลักสูตรควรมีทิศทาง มีกระบวนการจัดรายวิชาเกี่ยวกับอาเซียน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพจริง ๆ ควรพัฒนาหลักสูตรของประเทศไทยให้ทัดเทียมสู่สากล มีการแลกเปลี่ยนความรู้ แนวคิด ประสบการณ์ภายในและนอกประเทศ ควรปรับหลักสูตรเพื่อรองรับความเป็นอาเซียน ทำให้มีความเป็นสากล ควรปรับให้เพิ่มวิชาวิจัยและวัดผลของประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน มีวิชาที่เป็นมาตรฐานของอาเซียนและสมรรถนะในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

ควรปรับหลักสูตรเน้นการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น ควรปรับปรุงหลักสูตร ให้มีการเน้นภาษาอังกฤษ และภาษาที่สาม ในอาเซียนมากขึ้น เน้นให้ได้ฝึกในภาคปฏิบัติมากขึ้น ควรมีรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการเสนอ/การ ทำวิจัยในทุก ๆ ภาคการศึกษา ควรมีการพัฒนาด้านภาษา เพื่อการเตรียมความพร้อมสู่อาเซียน จัดทำหลักสูตรสอง

ภาษาเพิ่มเติมทักษะการเขียนรายงานการวิจัยเป็นภาษาอังกฤษ มีการเพิ่มในส่วนของภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อฝึกให้เข้าใจ สามารถสนทนาหรือรายงานเป็นภาษาอังกฤษได้ หรือฟังภาษาอังกฤษในลักษณะวิชาการเพิ่มขึ้น เป็นการเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษ ไม่นำมาตัดเกรดแต่เรียนเพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น เพิ่มวิชาด้านภาษา ทักษะการเขียนและวิชาทางวัฒนธรรม

ควรปรับเพิ่มรายวิชาสถิติพื้นฐาน กล่าวคือ ควรเพิ่มวิชาทางด้านสถิติที่เป็นวิชาเอกบังคับ (ในสาขาวิจัย) ให้มากกว่านี้ เนื่องจากในปัจจุบัน วิชาเรียนทางด้านสถิติที่เป็นวิชาบังคับ เรียนเพียงสถิติทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ แล้วข้ามไปเรียนสถิติขั้นสูง เลยทำให้นักศึกษาที่เรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางด้านสถิติ เรียนสถิติขั้นสูงไม่ค่อยเข้าใจ ควรจะมีวิชาเรียนทางด้านสถิติเพิ่มเติม ก่อนที่จะมาเรียน Multivariate Analysis ควรปรับหลักสูตร โดยเน้นภาคปฏิบัติให้มากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อหาปัญหาและแนวทางแก้ไข และพัฒนาต่อไป คำนึงถึงความต้องการของคนเรียน ควรให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับอาจารย์ผู้มีประสบการณ์จากต่างสถาบันบ้าง เน้นการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง เพิ่มหลักสูตรไปต่างประเทศ

1.2.ด้านการปรับกระบวนการเรียนการสอน

กระบวนการเรียนการสอนควรเน้นอาเซียน โดย ควรมีการแลกเปลี่ยนผู้ที่มีประสบการณ์ระหว่างประเทศ จัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีการนำภาษาอังกฤษมาปรับ ต้องปรับตั้งแต่กระบวนการคิดให้เป็นสากล เพื่อเข้าสู่การปฏิบัติ ควรให้ศึกษาค้นคว้าระบบการศึกษาในสาขาวิจัยและประเมินผลและสถิติศึกษาในกลุ่มประชาคมอาเซียนให้มาก ใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับอาเซียน มีการทำงาน/เรียนร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสาขาวิชาในต่างประเทศ อาเซียน เน้นให้ค้นคว้าและทำข้อมูลที่มีการใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการกับอาเซียน

ควรมีกระบวนการเรียนการสอนโดยเน้นภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เช่น สัมมนาเป็นภาษาอังกฤษ ควรมีนิสิตของอาเซียนมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในห้องเรียนบ้าง บางครั้ง เพิ่มเติมในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพิ่มกระบวนการวิชาด้านภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมของประเทศในอาเซียน

กระบวนการเรียนการสอนควรเน้นประสบการณ์ที่นำไปใช้ได้จริง กล่าวคือควรให้มีการฝึกปฏิบัติมากขึ้น เน้นกระบวนการทำงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริง เน้นการเรียนการสอนแบบกระบวนการ การกลุ่ม ครูผู้สอนคอยเพิ่มเติมเนื้อหา การเรียนรู้/แลกเปลี่ยน ควรให้มีความเบ็ดเสร็จในห้องเรียน มากกว่า การวางแผนหลักสูตรในการเรียน ควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมด้วย เพื่อการนำไปใช้ได้จริงมากกว่านี้ บางอย่างไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตและการทำงาน ให้นักเรียน หรือผู้เรียนได้ฝึกทักษะที่สำคัญในการดำรงชีวิตในศตวรรษ 21 มากกว่าที่จะบรรยายความรู้เพียงอย่างเดียว เน้นการแก้ปัญหาเป็น เข้าสู่แหล่งชุมชน ลดการท่องจำ ทฤษฎี เปลี่ยนกระบวนการสอบภาคทฤษฎีที่ยากเกินไป เป็นสอนภาคทฤษฎีขั้นพื้นฐาน คัดเลือกผู้เรียนอย่างคร่าว ๆ แล้วเข้าค่ายปฏิบัติจริง เพื่อคัดเลือกผู้เรียนที่แก้ปัญหาเป็นจริงๆ มากกว่าการเก่งแต่การท่องจำ เน้นการแก้ปัญหา และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จัดการเรียนเชิงปฏิบัติตรง มีการปฏิบัติมากขึ้น ไม่เน้นการบรรยาย ควรสอนทฤษฎี แล้วต่อยอดถึงการปฏิบัติจริง

กระบวนการเรียนการสอนเน้นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เช่น ควรเน้นปฏิบัติการมากขึ้น, กระบวนการเรียนการสอน ครูต้องมีความรู้ในรูปแบบองค์รวม (Holistic) ปรับประยุกต์ได้กับนักบริหาร สังคม สถานการณ์ นำรูปแบบไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียน โดยการใช้หลักการเรียนปนเล่น กระบวนการเรียนการสอนควรเน้นให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็น ควรมีนิสิตของอาเซียนมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในห้องเรียนบ้างบางครั้ง การสัมมนา

ระหว่างมหาวิทยาลัย/ การทำความตกลงร่วม (MOU) เพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกัน ควรมีการนำเสนอการวิจัยจากวิชาเรียนและมีการประเมินผลและสะท้อนกลับควรมีการแลกเปลี่ยนอาจารย์ระหว่างมหาวิทยาลัย การนำประสบการณ์ จากผู้รู้มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตรงให้กับนักศึกษา

กระบวนการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน กล่าวคือการสอนในชั้นเรียน ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ จัดการเรียนเชิงปฏิบัติตรงมีการปฏิบัติมากขึ้นไม่เน้นการบรรยาย มีกระบวนการแลกเปลี่ยนมากขึ้น

1.3. ด้านการปรับกระบวนการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตร

ควรมีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติควบคู่กันไป มีการกำหนดรูปแบบให้ชัดเจน ปรับให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ควรปรับให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน ประเมินของจริง นำผลไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาต่อไป อย่างจริงจัง ประเมินตามสภาพจริงให้มาก ใช้หลักการประเมินตามสภาพจริง ให้สอดคล้องกับหลักการ การประเมินของการเรียนการสอน การวัดที่ตรงจุดตามสภาพความเป็นจริงของห้องเรียนมีมาตรฐานเดียวกันในการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ ให้พิจารณาตามความสามารถของผู้เรียน สำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานน้อย ส่วนใหญ่ที่อยู่แล้ว

ควรเน้นการประเมินภาคปฏิบัติ/การฝึกปฏิบัติจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ควรให้มีทักษะการปฏิบัติ/ทฤษฎี/นำทฤษฎีสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ประเมินผลการปฏิบัติงานให้มากขึ้น วัดผลตามผลการปฏิบัติงานจริง ใช้เครื่องมือสังเกต ประเมินของจริง นำผลไปแก้ปัญหาหรือ พัฒนาต่อไป อย่างจริงจัง มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติควบคู่กันไป

ควรมีเกณฑ์มาตรฐานการประเมินในระดับอาเซียน และควรปรับกระบวนการวัดประเมินที่สอดคล้องกับหลักสูตร ควรประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด แต่ควรให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนอย่างดีในด้านการวิจัยและด้านการเผยแพร่ผลงานในระดับอาเซียน ควรสรรหาวิธีการวัดที่มีความตรงและเชื่อถือได้ รวมทั้งเป็นมาตรฐานที่นำไปใช้ในวงการศึกษาอย่างแท้จริง

ควรเพิ่มการประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษ ด้วย โดย ควรปรับเป็นการเรียนการสอนบางส่วนเป็นภาษาอังกฤษ ควรมีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษในห้องเรียน สลับกับภาษาไทยในประเด็นที่สำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ตรงกันและถูกต้อง ควรศึกษา TQF ว่าส่งผลได้อย่างไร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปเพื่อการศึกษาต่อยอดจากการวิจัยครั้งนี้

2.1. ควรขยายขอบเขตประชากรในการศึกษาการจัดการศึกษาสาขาวิจัยการศึกษา วัดและประเมินผลการศึกษาและสถิติการศึกษา ให้ครอบคลุมประเทศอื่นๆในระดับอาเซียน ทุกประเทศ

2.2. ควรเพิ่มตัวแปรในการศึกษาให้ครอบคลุม ผลผลิตของหลักสูตร โดยเป็นการศึกษา Output, Outcome และ Impact ของหลักสูตรด้วย จะทำให้ได้สารสนเทศในการพัฒนาหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

2.3. ควรวิจัยพัฒนาหลักสูตรสาขา วิจัย วัดและประเมินผลและสถิติการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ หรือเป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปเทียบเคียงกันระหว่างประเทศได้ โดยเป็นการวิจัยที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคลากรในระดับอาเซียน เพื่อการยอมรับผลการวิจัยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติการศึกษา*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2550). *หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา*. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2548). *หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา*. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2554). *หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา การวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2554). *หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย วัดผลและสถิติการศึกษา*. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.